

בסיעתא דשמיא

הלב הסולח של רבי יוסי הגלילי

ספור על תורה, השגחה, וחסד שאין לו סוף.

מבוסס על מאמר חז"ל בתלמוד הירושלמי ובמדרשים.

הצדיק והנסיון הקשה



רבי יוסי אהב את ה' בכל לבו וקבל
את היסורים באמונה ובתפלה.



אשתו של רבי יוסי היתה רעה אליו.
היא צערה אותו ובזתה אותו אפלו
בפני תלמידיו!

עצת התלמידים: "רבי! גרש אותה,
שאינה נוהגת בכ כבוד."

תשובת רבי יוסי:
"כתבתה מרבה עלי,
ואין לי פסף לגרשה."

הצדיק היה עני וצנוע,
ובטח בה' שיעזור
לו בזמן הנכון.

האורח – שליח מן השמים

ג. רבי אלעזר הסכים. הם
לא יזעו שה' שלח את האורח
כדי להביא ישועה!

ב. בסיום הלמוד, הזמין
רבי יוסי את חברו
ליקר לאכל בביתו.



האורח – שליח מן השמים

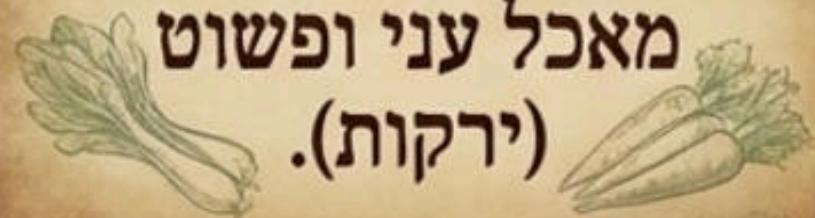
ו. "כבשה פניה" -
האישה לא שמחה
באורח והסתירה
את פניה מכעס.

ז. האורח שאל בעדינות:
"יש כלום בקדרה הזו על
הכירה?"

ח. תשובת האשה:
"יש רק פרפראות"
(ירקות פשוטים בלבד).

מעשה נסים בקדרה!

A. מה שאמרה האשה:
מאכל עני ופשוט
(ירקות).



B. מה שמצאו בברכת ה':
הקדרה הייתה מלאה
בפרגיות (בשר עוף משבח)!

רבי אלעזר התפלא מהשקר, אך רבי יוסי ענה בענוה רבה:
"ה' ברך אותנו, מעשה נסים הוא."



הבעיה: האשה מבזה את רבי יוסי,
ואין לו כסף לשלם כתובה לגרושין.



הפתרון משמים:
רבי אלעזר בן עזריה אומר:
"גרש אותה, ואני אתן את כסף
הכתובה במקומך!"

ה' תמיד שולח ישועה לצדיקים הבוטחים בו.

ה' סיע בעדו! הוא התחתן עם אשה טובה
שכבדה אותו ועזרה לו ללמד תורה בשמחה.

מדה כנגד מדה:
הלכה והתחתנה ים
תפקיד פשוט וקשה.

הגרושין ופצול הדרכים

עוונותיה גרמו – הגלגל חוזר

ו. הבעל אבד את כל כספו
והפך לעני מרוד.

ז. הוא חלה, אבד את ראיתו,
ונעשה עור.

ח. מעתה, נאלצה האשה להוביל
אותו בידו מבית לבית
כדי לבקש צדקה ללחם.



הַשְׁכֹּנָה מֵלֵאֵת הָאוֹר שֶׁל רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי.
הוּא הָיָה יָדוּעַ כְּנוֹתָן צְדָקָה הַרְבֵּה.

הַהֶתְחַמְּקוֹת

בְּכָל יוֹם, סָבְבוּ לְקַבֵּץ נִדְבוֹת. אֲךָ
כְּשֶׁהִגִּיעוּ לַשְׁכֹּנָה שֶׁל רַבִּי יוֹסִי,
הָאִשָּׁה סָרְבָה לְהִכָּנֵס וְחִזְרָה לְאַחֹר
מֵרֹב בּוֹשָׁה עַל עֲבָרָה.



"לָמָּה אֵין אֶת מוֹלִיכָה אוֹתִי לְשִׁכּוֹנַת רַבִּי
יוֹסִי הַגָּלִילִי? שָׁמַעְתִּי עָלָיו שֶׁהוּא אִישׁ
קָדוֹשׁ שְׁנוֹוֹתָן הֶמּוֹן צְדָקָה!"
(הוּא הִפִּיר הֵיטֵב אֶת הָעִיר מִתְּפִקִּידוֹ כְּשׁוֹמֵר).

"גְּרוּשְׁתּוֹ אָנִי, וְאֵינֶנִּי יְכוּלָה לִרְאוֹת
אֶת פָּנָיו מֵרֵב בּוֹשָׁה..."

עין הצדיק הרוֹאָה: הַקּוֹלוֹת עָלוּ. רַבִּי יוֹסִי
מִן הַחֲלוֹן, רָאָה אֶת מִי שֶׁצָּעָרָה אוֹתוֹ בַּעֲבֹר,
מוֹכָה וּמִשְׁפָּלָת. מָה הוּא יַעֲשֶׂה?

מַכּוֹת וּבּוֹשָׁה בַּשּׁוּק: יוֹם אֶחָד, כְּשֶׁלֹּא אָסְפוּ
כָּלִיָּם, סִרְבָּה שׁוֹב לְהִכָּנֵס לְשִׁכּוּנָה. הִבָּעַל כַּעַס,
הִתְחִיל לַחֲבֹט בָּהּ, וְהֵם הִתְבַּזּוּ לְפָנָיו כָּלָם.



הברור

רבי יוסי ירד ושאל:
"מפני מה אתה חובטה?"
הבעל משיב שהיא מפסידה
לו פרנסה.

הסליחה

רבי יוסי לא שמח לאיד
ולא נקם. לבו היה
מלא רחמים.

החסד העצום

הוא הכניס אותם לאחד
מבתיו, וספק להם אכל ומזון
משלו לכל ימי חייהם!

נְקוּדוֹת לַמַּחֲשָׁבָה: מָה הַהֶבְדֵּל בְּמַדּוֹת הַנֶּפֶשׁ?

		
התנהגות בשעת כעס	האשה בעבר: הלבונה פנים ובזתה לפני תלמידים.	רבי יוסי: סלח בלב שלם והציל מבושה בשוק.
יחס למזון ושפע	האשה בעבר: שקרה והסתירה מזון בקדרה.	רבי יוסי: נתן מכספו ומזונו לפרנס את אויביו.
הקשר לה'	האשה בעבר: חשבה רק על עצמה.	רבי יוסי: פעל לשם שמים באהבה מחלטת כדי להדמות לה'.

"וּמִבְשָׂרְךָ לֹא תִתַּעַלֵּם" (ישעיהו נח, ז)

רַבִּי יוֹסִי הֵבִין שֶׁהַתּוֹרָה מְצוּהָ עָלֵינוּ לֹא לְהִתַּעַלֵּם
מִמְצִוֹת הָאֲחֵר, אֲפֹלוּ אִם זֶה מִיִּשְׁהוּ שֶׁפָּגַע בָּנוּ בַּעֲבָר.

★ הַסְּלִיחָה שֶׁל ה': ה' סוֹלַח לָנוּ וְנוֹתֵן לָנוּ
חַיִּים תָּמִיד, גַּם כְּשֶׁאֲנוּ טוֹעִים.

★ הַמָּדָה שֶׁלָּנוּ: כַּאֲשֶׁר אֲנוּ מוֹוֹתָרִים, לֹא
נוֹקְמִים, וְעוֹשִׂים חֶסֶד עִם חֲבֵרִים –
אֲנַחְנוּ מִדֵּהִימִים לְבוֹרָא עוֹלָם!

נִלְמַד מִרַבִּי יוֹסִי: לְהִיּוֹת יְלָדִים שֶׁל תּוֹרָה, עֵין טוֹבָה, וְלֵב סוֹלַח